

der paakrævedes for at kunne yde dette Personale et Lønningstillæg, der nogenlunde svarede til, hvad der blev givet ved de i Fjor vedtagne Lønningslove. Som det vil bemærkes, findes der paa Finanslovforslaget optaget det fornødne Beløb til en saadan Lønningsforbedring for den tidligere 15de Lønningsklasse. Jeg gaar ud fra, at det ikke kan være Meningen, at jeg her i Enkeltheder skulde gøre nærmere Rede for, hvordan denne Lønningsforbedring vil falde indenfor de forskellige Afdelinger. Det er en Selvfølge, at naar der er beregnet et Beløb af ca. 465,000 Kr. til Forbedring af Lønningerne for hele dette Personale, er dette Beløb opført paa Grundlag af ret udførlige og omfattende Beregninger. Disse Beregninger ville, hvis Finansudvalget maatte ønske det, blive stillede til Raadighed for Udvalget, og hvis der fremkommer Ønsker, der ellers maa siges at være rimelige, skal jeg ogsaa være villig til at tage fornødent Hensyn til saadanne Ønsker fra Finansudvalget med Hensyn til de mere specielle Lønnings-satser for de enkelte Etater. Men jeg gaar ud fra — jeg tror, det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) i sin Tid, det var vist i Fjor eller i Forfjor, udtalte noget lignende —, at det er den Slags Ting, nemlig Fastsættelse af Lønninger, hvor der maa gives Administrationen en ikke ringe Frihed. Det kan ikke fastsættes ved Forhandling eller Afstemning her i Tinget, om en Dagløn skal være 3 Kr. 10 Ø., 3 Kr. 20 Ø. eller 3 Kr. 40 Ø., eller hvilken Sum man nu vil nævne. Maa jeg dernæst sige, at det ogsaa er Regeringens og Jernbaneadministrationens Hensigt, hvis det maatte finde Billigelse indenfor dette Ting, paa indeværende Aars Tillægsbevillingslov at foreslaa et tilsvarende Beløb, for at det paagældende udenfor Lønningslovene værende Statsbanepersonale kan faa det samme Lønningstillæg for indeværende Finansaar som det, der er tiltænkt dem ved de Forslag, der staa paa Finanslovforslaget. Men ogsaa der er det jo saadan, at det ikke har kunnet komme frem før, det kan kun opføres paa Tillægsbevillingsloven, og der har jo ikke været nogen Lejlighed til at fremme det før nu. Men jeg benytter, som sagt, gerne Lejligheden til at sige, at det er baade Regeringens og Administrationens Hensigt og har været det hele Tiden, at der paa Tillægsbevillingsloven, hvis ellers Rigsdagen maatte bevilge det, skulde indsættes det fornødne, der svarer

til, hvad man for det kommende Finansaar har foreslaaet.

Naar det ærede Medlem (Lange) dernæst ogsaa spurgte, hvad Meningen var med, at en hel Mængde af de i Statsbanerne ansatte ere blevne konstituerede i længere Tid i Stedet for at blive fast ansatte, og spurgte, om det var Meningen, at man vilde vente med den endelige Ansættelse i de 4 Aar, som § 7 i Loven om Lønninger for Tjenestemænd ved Post-, Statsbane-, Telegraf- og Toldvæsenet siger, at de deri værende Bestemmelser skulde gælde, saa vil jeg ogsaa gerne benytte Lejligheden her til at sige, at det er selvfølgelig ikke Meningen. Naar man i sin Tid gik til at konstituere i Stedet for at fast ansætte de paagældende, da var det Hensynet til at stille de paagældende Tjenestemænd gunstigere, end de vilde være blevne stillede, hvis man straks havde foretaget fast Ansættelse. Det maa nemlig erindres, at Bestemmelsen i § 7 ikke stod i det af Regeringen i Fjor forelagte Lønningslovforslag. Det var en Paragraf, der kom ind under Lønningslovens Behandling. Men da man havde begrundet Haab om, at Lønningsloven vilde gaa igennem, saa vilde man fra Statsbanernes Side nødigt ved at foretage faste Ansættelser, inden Lønningslovene vare traadte i Kraft, forurette nogen, hvis de derigennem vilde blive stillede mindre gunstigt, end hvis de vare blevne fast ansatte, efter at Lønningslovene vare traadte i Kraft. Som Følge deraf gav Regeringen Generaldirektoratet Ret til at konstituere i Stedet for fast at ansætte. Saa kom Bestemmelsen i § 7, men Lønningsloven kom jo ikke til 2den Behandling før langt hen i Foraaret, og da var der allerede konstitueret en hel Mængde. Bestemmelsen i § 7 gjorde, at der maatte foretages ret udførlige Undersøgelser og Beregninger for at imødekomme de Krav, som indeholdes i § 7 om, at ingen maatte blive daarligere stillet, end de var stillede i Forvejen. Disse Undersøgelser og Beregninger have taget en ret betydelig Tid for Statsbanerne. Det maa erindres, at det i en saadan Administration som Statsbanernes med saa mange Folk nødvendigvis maa tage en betydelig Tid at foretage disse Undersøgelser og Beregninger, og jeg haaber, at man vil tilgive Statsbanernes Administration, at det har taget og endnu vil tage nogen Tid, inden man naar til Ende med dem. Det er ikke Meningen, at de paagældende skulde lide noget som helst Tab ved, at det har taget denne Tid med disse Undersøgelser og Be-